

Hondenvoer

Ter voorbereiding van een spreekbeurt kreeg ik dit najaar de unieke gelegenheid eens flink bij te praten met enkele internationale klapstukken van Oracle. Een goedlachse Fransoos schetste mij de messcherpe visie van zijn bedrijf op de toekomst van ontwikkeltools. Alsof men zich elke week persoonlijk liet influisteren door Rick van der Lans, zo actueel bleek de koers van de voormalige databaseleverancier. De georchestreerde webservices vlogen je om de oren, vergezeld door smaakvol toegediende toefjes *XML*, *UML*, *J2EE*, *MDA* en *BPEL*. Eén politiek correct feest van open standaards, dat was het.

Totdat de **Hondenvoertest** ter sprake kwam.

Eat Your Own Dogfood, als het ware: in welke mate past een leverancier de luidruchtig naar de markt gebrachte concepten ook op zichzelf toe? Als Oracle zo nadrukkelijk de koers zette naar de innovatieve wereld van servicegeoriënteerde systemen, dan kon het niet anders of *Oracle Applications*, de standaardpakketten van het bedrijf, waren de levende illustratie van de nieuwe richting. Toch?

Ik vond dit alles wel een charmante wending in het gesprek, maar de Franse *Chief Architect* kauwde bijna hoorbaar op de vraagstelling. 'Merde' hoorde je hem denken, met echt iedereen overlegd, vergeet je uitgerekend weer die jongens van de ERP-afdeling.

Oracle Applications is nog steeds rotsvast verankerd in die goeie oude *Designer* en *Developer* producten uit de jaren '90. Want het spul moet natuurlijk wel onderhoudbaar en beheersbaar blijven. Dus die nieuwerwetse fratsen met Java en orchestreerbare webservices en zo, laat dat eerst maar eens uitproberen door klanten. Zo ongeveer moet door Larry Ellison, Oracle's *Single Source of Truth*, geredeneerd zijn.

Nog begrijpelijk ook. Maar we zouden het voor de verandering eens kunnen omkeren in de IT-industrie. We zouden wat minder geld kunnen steken in slides en brochures en in plaats daarvan overtuigende toepassingen van technologie in onze eigen bedrijfsvoering kunnen creëren.

We zouden kunnen laten zien hoe we *Business Intelligence* gebruiken om onze ontwikkelprojecten van dag tot dag tot in de scherpste details in kaart te brengen, te volgen en te verbeteren.

We zouden kunnen demonstreren hoe we met de nieuwe generatie collaborative portals onze programmeurs en ontwerpers kunnen laten samenwerken terwijl ze over de hele wereld verspreid zitten.

We zouden *Open Source tools* kunnen gebruiken bij het bouwen van een dynamische, optimaal kennis delende ontwikkelorganisatie.

We zouden webservices en *business process management* kunnen gebruiken bij het bouwen van een extreem flexibele, altijd bereikbare beheerafdeling. Misschien zouden we zelfs iets gekks met CRM kunnen doen. Zo'n beheerafdeling zou een op de minuut nauwkeurig, integraal beeld hebben van alle klanten binnen de organisatie.

Het zijn maar ideetjes. Mogelijk dat het even wennen is aan het idee dat zelfs onder de grootste vuurtoren licht kan schijnen. Maar als je IT zó overtuigend gebruikt om je eigen processen en organisatie te innoveren, dan komen de klanten als vanzelf. Daar kan geen Powerpoint-slide tegenop.

En goedbeschouwd zijn we het in het IT-vakgebied aan onze stand verplicht, dat voorbeeldgedrag. Een Linux-geroe kan zich moeilijk vertonen met een notebook met Windows 98 erop en bij SAP in Waldorf zullen ze de administratie waarschijnlijk niet bijhouden met behulp van een spreadsheet en een ruitjesschrift. Voorts zal bij Siebel waarschijnlijk wel iets beter dan gemiddeld worden bijgehouden welke klanten men nu precies heeft.

Overigens weet ik dat Oracle wel degelijk regelmatig een hap van het eigen hondenvoer neemt. Toen het twee jaar geleden steeds modieuzer werd om infrastructuren, databases en pakketten te consolideren, werd er rigoureuus besloten om het eigen bedrijf te standaardiseren op één versie van Oracle Applications, met één centrale database in één rekencentrum. Een medewerker daar vertelde me dat de operatie met succes in recordtijd werd uitgevoerd. 'Maar dat is ook een beetje bedrijfscultuur,' zei hij, 'als Larry iets écht wil, heeft vreemd genoeg niemand de neiging hem tegen te spreken'.

Gek hè?